

CONCLUSIONS

1.- Cada col·lectiu té la seva especificitat i són molt diferents entre ells, però **l'element en comú que pateixen tots tres és precisament la solitud** (les persones grans són les més vulnerables i es passen moltes estones soles; les de risc social tenen dificultats de relacionar-se a causa de la seva malaltia o discapacitat i els socialment marginats per la poca arrel familiar, poca xarxa social, manca de treball i d'una vivenda/sostre).

2.- Fer **extensiva aquesta enquesta a més persones dels tres col·lectius** i així obtenir una mostra estadísticament significativa per fer propostes d'accions de futur.

3.- Diferenciar estar sol / **sentir-se sol** (66%). Un pot triar estar sol i gaudir-ho plenament, però sentir-se sol comporta sofriment, dolor. Sol anar acompanyat de tristesa, aïllament, inquietud, angoixa i un intens anhel de ser estimat o necessitat per algú.

4.- Reforçar les **intervencions preventives** per tal de reduir situacions de risc personal i social, amb la finalitat de garantir una qualitat de vida digna.

5.- Promoure **mecanismes de relació, col·laboració i coordinació** amb els serveis implicats (públic i privats) a fi d'assegurar una millor atenció possible tenint present que no és suficient cobrir les necessitats bàsiques i de salut. També és necessari combatre la sensació d'abandonament, de rebuig, de soledat.

6.- Desconeixement important dels recursos existents de què poden disposar i del seu ús. Cal **informar i apropar aquests col·lectius als recursos que els puguin ser útils** i necessaris per a una major integració en la societat.

7.- Facilitar els recursos humans i econòmics perquè les persones puguin **continuar vivint a casa** (54% ho voldria) el màxim temps possible.

8.- **Tots podem arribar a estar sols** (no es tria, circumstàncies imprevistes ens hi poden portar), però també **tots podem estar acompanyats** (això està a les nostres mans).